SKATTE- OG VÆKSTMINISTERIET

2. november 2026
J.nr. 2026 - 7436

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 5 af 7. oktober 2026 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DD).

Jakob Engel-Schmidt

/ Lasse Bank

Spørgsmål
Vil ministeren oplyse, hvad det vil koste at give virksomheder adgang til at fradrage deres lønomkostninger efterhånden som de afholder dem (og lønningerne beskattes hos lønmodtageren)? Hvad vil effekterne i så fald være? Hvordan vil det påvirke pris og effekt, hvis adgangen reserveres til virksomheder til og med regnskabsklasse C (store), C (mellem) eller B?

Svar
Virksomheder har som udgangspunkt fradrag for deres lønudgifter i det år, hvor de afholder udgifterne.

Dette er dog ikke tilfældet for udgifter til løn til udvikling eller opbygning af virksomhedens driftsaktiver i form af fx software, maskiner og driftsbygninger. Disse lønudgifter skal i stedet »aktiveres« og afskrives efter reglerne for det pågældende aktiv, når det er anskaffet og taget i brug. Afhængigt af det konkrete aktiv vil det typisk skulle afskrives over en længere årrække. Hvis aktivet i stedet købes hos en ekstern leverandør, vil det også skulle aktiveres og afskrives efter de samme regler.

Som led i udmøntningen af finanslovsaftalen for 2026 har regeringen fremsat lovforslag L 36, der skal give mulighed for at fradrage lønudgifter til udvikling af software i egen virksomhed, der i dag skal aktiveres og afskrives, op til et loft på 5 mio. kr. (2026-niveau). Disse lønudgifter vil således allerede kunne fradrages i det år, de afholdes.

Hvis der for *alle* typer aktiver (software, driftsmidler, anlægsaktiver mv.) gives *generel mulighed* for at fradrage egne lønudgifter på afholdelsestidspunktet uden loft, vil det potentielt betyde, at investeringer for et trecifret milliardbeløb fremrykkes. Det vurderes at kunne medføre et rentetab for staten i milliardklassen, der ikke umiddelbart lader sig kvantificere nærmere.

Samtidig kan det trække i retning af, at virksomheder vælger at opbygge deres driftsaktiver selv frem for at købe dem af eksterne leverandører for at fremrykke skattefradrag. Det kan medføre et samfundsøkonomisk tab, i det omfang eksterne leverandører kan levere billigere og mere effektive driftsaktiver.

En afgrænsning baseret på virksomhedernes størrelse (regnskabsklasse) vurderes ikke at være i overensstemmelse med EU's regler om statsstøtte.